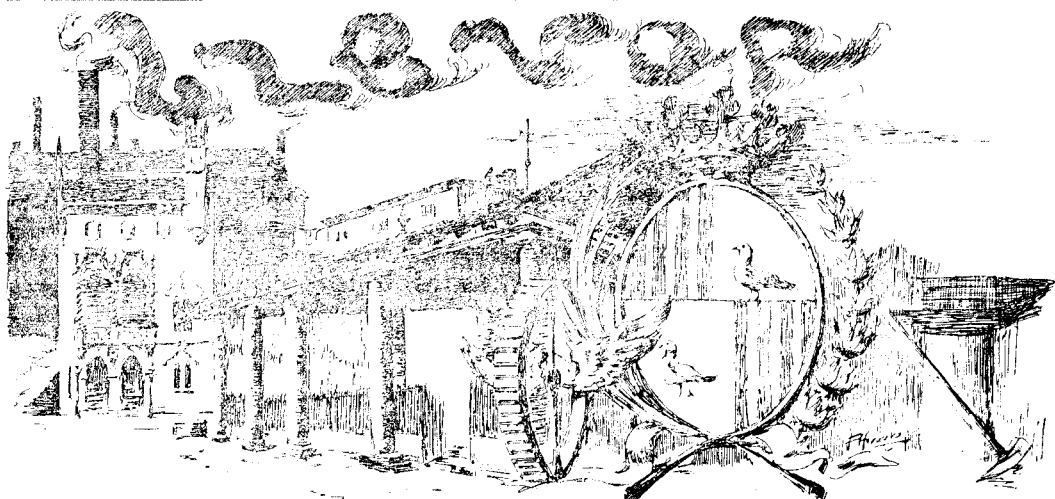

Redacció y Administració, Plassa Perpinyá, 4.

CRONIQUE

De tot arreu.

A Çaragoça i n'quest moment de febre'n que veu realisat son daurat som-ni d'haveri portat a felíç terme son gran certamen Hispa-Francés, ha cabut la glorie, de que'n son sí, tingués efecte'l primer Congrès Nacional de la tuberculosi.

La sessió inaugural fou presidida pe'l ministre de la governació, resultantne d'aquesta primere, un espetec de discursos que com focs d'artifici escampavan, enlluernant als dients, conceptes florits entre filigranes d'oratoria, per ço era Congrès.

El darrer discurs, el pronunciá'l propi ministre i si be en ell tot foren paraules, en compensació sobreixí d'elocuencia, essent digne lligam pe'l ram de flors acoblat am lo recullit en les demés peroracions.

En Canalejas, fou l'encarregat de pronunciar el discurs de clausura, i, com tots els seus discurs de polític, fou rebut am entusiasme essent molt aplaudit al dir que estava disposat a fer els majors sacrificis per la política sanitaria.

Am tot i la manie discursaire que dominava,—homens—i am tot i presentarse trevalls llargs, molt llargs, massa llargs per llo insipit i vulgar,—alguns d'ells, no tots car hi havia homens de talent, que quelcom de gran i bo digueren, aquest com tots,

els congressos que tingan com a finalitat e procurar la manera d'aminorar en lo possible, terribles plagas, que com la tisis, entre altres, son agot que sega vides en grans proporcions, mereixen alabanças car, divulgan, essent lo principal, car si qui sab s'ho guarda, per la generalitat es com si res s'ho sap, ni cap profit ne reporta, essent mes d'apreciar el qui sabent poc, escampa lo que sab, que'l quin sabent mes s'ho guarde per egoisme; doncs, com deie, divulgan coneixements higienics i sanitaris, per medi de la publicitat que's don a lo que'n ells se diu,—que d'altre manera no arribarian al públic,—s'estimule l'estudi, mal no siga sino per curiositat de rebre lo que'ls homens de ciencia diuen, les novetats que porten, els datos am que ho abonen, treientne un caudal d'experiencies i ensenyances, que'n be de la humanitat, n'han de resultar a la fi de la jornada.

De mes a mes, tindrem que'ls governs, que am tot i lo dit pe'ls polícs que hi prengueren part,—que molt be parlen, mes be que obren,—sols se mouen per les pressions dels grans acontaxements, se veuen obligats a fer quelcom de lo que'sdemana en las conclusions que'n tals congressos s'aproban, mal no siga sino per quedar en bon terreny devant l'opinió publique.

Resumint bona part de lo exposat en aquest congres, resultarà: que la miserie, la deficient alimentació, el viurer, sobre tot en las grans urbs, en es-